

וַיִּשְׁתַּלְמֹון (בלחה) בְּלֶהֹן שְׁבַעַה יוֹמִין עֲלָאִין וַיִּסְתַּלְקוֹן
 בְּהַהוּא דְרָגָא דְחָס"ד דְּאִיהוּ מִתְתָּא לְעִילָא שְׁבִיעָאָה
 דְּהָא אֵינוֹן בְּקַדְמִיתָא אֲתִדְבְּקוּ בְּהַהוּא פְתַח אֶהֱל
 מוּעַד וּלְבַתָּר אֲסִתְלָקוּ לְעִילָא. וּלְבַתָּר מָה כְּתִיב
 וַיִּמְיֵנוּ תְחַבְּקֵנִי הָדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא ט') וַיְהִי בַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּפְקִיד לִיהּ לְמִיסַב הַהוּא
 עֲגַל דְּחָב בֵּיהּ וַיִּקְרַבְנִיָּה לְגַבִּיָּה הַהוּא מְזֻבַּח וְאִיהוּ
 תָּוָה פְּסִיף לְקַרְבָּא לְגַבִּיָּה דְדַחִיל מְשַׁלְּחֻבוּי.

אָמַר לִיהּ מֹשֶׁה (ע"ט) קָרַב אֶל הַמְּזֻבַּח וַעֲשֵׂה אֶת
 חֲטָאתְךָ בְּקַדְמִיתָא וְהִב מִהַהוּא דָּמָא בְּאֵינוֹן
 קַרְנוֹת בְּגִין דְּחָב בְּקַדְמִיתָא לְגַבִּיָּהוּ וּמְנַע מְנַהֲוֹן
 בְּרַבָּאן וּלְבַתָּר (ע"ט) וְאֶת הַדָּם יִצַק אֶל יְסוּד הַמְּזֻבַּח
 לְאַצְקָא בְּהַהוּא יְסוּד. מָאִי יִצַק בְּמָה דְאֵת אָמַר
 (מלכים א' ז') וַיַּעַשׂ אֶת הַיָּם מוּצָק.

לשון הקודש

לְהַקְרִיב אֵלֶיהָ, שְׁפָחַד מְשַׁלְּחֻבוּתִיהָ.
 אָמַר לוֹ מֹשֶׁה (ע"ט), קָרַב אֶל הַמְּזֻבַּח
 וַעֲשֵׂה אֶת חֲטָאתְךָ - בְּתַחֲלָה, וְתַן
 מֵאוֹתוֹ דָּם עַל אוֹתָם קַרְנוֹת, מְשׁוּם
 שְׁחָטָא בְּתַחֲלָה אֲצֻלָּם וּמְנַע מִהֶם
 בְּרַכּוֹת, וְאַחַר כֵּן (ע"ט) וְאֶת הַדָּם יִצַק אֶל
 יְסוּד הַמְּזֻבַּח, לְצַקַּת בְּהַהוּא יְסוּד. מָה
 זֶה יִצַק? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (מלכים א' ז') וַיַּעַשׂ אֶת
 הַיָּם מוּצָק.

הָאֵהֱל, לְשַׁמֵּר אוֹתוֹ מִקּוּם שְׁלֵא יִקְרַב
 עָרַל וְטָמֵא, וַיִּשְׁתַּלְמֹון כָּל שְׁבַעַת הַיָּמִים
 הָעֲלִיּוֹנִים, וַיַּעֲלוּ בְּאוֹתָהּ הַרְגַּת הַחֲסֵד
 שֶׁהִיא שְׁבִיעֵי מִמְּטָה לְמַעְלָה, שְׁהַרִי הֵם
 בְּתַחֲלָה נִדְבְּקוּ בְּאוֹתוֹ פְתַח אֶהֱל מוּעַד,
 וְאַחַר כֵּן הִתְעַלּוּ לְמַעְלָה. וְאַחַר כֵּן מָה
 כְּתוּב? וַיִּמְיֵנוּ תְחַבְּקֵנִי. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ויקרא
 ט) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן,
 וְצִוָּה אוֹתוֹ לְקַחַת אוֹתוֹ עֲגַל שְׁחָטָא בּוֹ
 וַיִּקְרַיְבוּ לְאוֹתוֹ מְזֻבַּח, וְהוּא הִנֵּה מִתְבַּנֵּשׂ

וּלְבַתָּר קָרִיב לְהֵיחֹא מִזִּבְחַ הַהוּא עוֹלָה וְעֶבֶד
 בְּקַדְמֵיחָא רֹאשׁ וּלְבַתָּר רְגֵל. וּלְבַתָּר עַל
 יִשְׂרָאֵל קָרִיב שְׁעִיר עִזִּים דְּהָא מִהֵחֹא סְטָרָא דִּי צָר
 הָרַע אֲתִדְבְּקוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה וּלְבַתָּר עֵגֶל וְכִבְשׁ
 לְעוֹלָה. תָּא חֲזִי בְּקַדְמֵיחָא עֵגֶל לְחִטָּאת פִּינּוּן דְּקָרִיב
 לִיָּה בְּשָׁלִימוֹ לְגִבְיָה אֲמִיָּה לְבַתָּר קָרִיב לִיָּה לְגִבְיָ
 אֲבוּי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב לְעוֹלָה, וּלְבַתָּר שׁוֹר וְאֵיל
 לְשָׁלָמִים דְּהָא שְׁלָמָא בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין וְהָאִי שׁוֹר
 דְּסְטָרָא דְשְׁמָאֵלָא.

וְאֵילֹו דִּי צָחַק לֹא עֲבָדִין דִּינָא אֲלָא לְשָׁלָמִים
 שְׁלָמָא לְעֵילָא שְׁלָמָא לְתַתָּא וְכִדִּין קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא פִּתַּח עַלִיָּיהוּ (תהלים קל"ג) הִנֵּה מָה טוֹב
 וּמָה נָעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יַחַד. שֶׁבֶת אַחִים יְמִינָא
 וּשְׁמָאֵלָא מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. גַּם לְאַכְלֵלָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

שְׁהֵנָה שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְשׁוֹר זֶה שֶׁל
 צַד הַשְּׁמָאֵל.

וְאֵילֹו שֶׁל יִצְחָק לֹא עוֹשִׂים דִּין אֲלָא
 לְשָׁלָמִים, שְׁלוֹם לְמַעְלָה שְׁלוֹם לְמַטָּה,
 אִזְּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פִּתַּח עֲלֵיהֶם, (תהלים
 קל"ג) הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שֶׁבֶת אַחִים
 גַּם יַחַד. שֶׁבֶת אַחִים – יְמִין וּשְׁמָאֵל,
 מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. גַּם – לְהַכְלִיל אֶת כַּנְּסַת
 יִשְׂרָאֵל. יַחַד – צְדִיקָה, הַכֹּל בְּיַחְדוֹ שְׁלוֹם

וְאַחַר כֵּן הַקָּרִיב לְאוֹתוֹ מִזִּבְחַ אוֹתָהּ
 עוֹלָה, וְעֵשָׂה בְּתַחֲלָה רֹאשׁ, וְאַחַר כֵּן
 רְגֵל, וְאַחַר הַקָּרִיב עַל יִשְׂרָאֵל שְׁעִיר
 עִזִּים, שְׁהָרִי מֵאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל צַד הָרַע
 נִדְבְּקוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה. וְאַחַר כֵּן עֵגֶל וְכִבְשׁ
 לְעוֹלָה. בַּא רְאָה, בְּהַתְחַלָּה עֵגֶל לְחִטָּאת.
 פִּינּוּן שֶׁהַקָּרִיב אוֹתוֹ בְּשָׁלְמוֹת אֵל אֲמוֹ,
 אַחַר כֵּן הַקָּרִיב אוֹתוֹ לְאֲבוּי. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
 לְעֵלָה. אַחַר כֵּן, שׁוֹר וְאֵיל לְשָׁלָמִים,

יחד. צדי"ק בלא ביהודא (שלימא) שלימתא בדין
 מה כתיב בשמן הטוב על הראש יורד על הזקן
 בין דאתחברו דכר ונוקבא שלים בגין כך בשמן
 הטוב על הראש בקדמיתא עתיקא דכולא רישא
 דכל רישין.

יורד על הזקן דא חס"ד וגבור"ה ותפארת דכולהו
 אקרין זקן. (בראשית כ"ד) ואברהם זקן. (שם כ"ז) ויהי
 כי זקן יצחק. (שם מ"ח) ועיני ישראל פברו מזקן. על
 פי מדותיו. דא צדיק ואיהי פי מדותיו. ולבתר כטל
 חרמון שיוורד על הררי ציון. אלין שבע הרים
 דאקרין הררי ציון. פי שם צנה יי את הברכה. בין
 דאתחברו. חיים עד העולם דא עין חיים בטהוא
 עולם. וכל דא בגין הנהו קרפנין דמתערין טיבו
 לעילא ותתא.

לשון הקודש

(גבורה). (שם מ"ח) ועיני ישראל (תפארת) פברו
 מזקן. על פי מדותיו - זה צדיק, והוא פי
 מדותיו. ואחר כך, כטל חרמון שיוורד על
 הררי ציון - אלו שבעה הרים שנקראו
 הררי ציון. פי שם צנה ה' את הברכה -
 בין שהתחברו. חיים עד העולם - זה עין
 החיים באותו עולם. וכל זה משום אותם
 קרפנות שמעוררים טוב למעלה ולמטה.

ומשום. ואז מה כתוב? בשמן הטוב על
 הראש יורד על הזקן. בין שהתחברו
 זכר ונקבה שלם, משום כך בשמן הטוב
 על הראש, בהתקלה העתיק של הכל,
 ראש כל הראשים.

יורד על הזקן - זה חסד וגבורה
 ותפארת, שכלם נקראו זקן. (בראשית כד)
 ואברהם זקן. (שם כז) ויהי כי זקן יצחק

וּלְבַתָּר הָכִי כִהְנִי דְמִסְטָרָא דְחַס"ד קָרְבִין לְגַבִּיהַ
 דִּהְהוּא מְזַבַּח מָה דְלִית רְשׁוֹ לְגַבְר אַחְרָא
 לְקָרְבָא. וְנִכְסִין נִכְסַת קוּדְשִׁין בְּצַפּוּנָא דְמְזַבַּח, בְּגִין
 דְבִסְטָר צַפּוּנָא דְאִית בָּהּ, כִּד קָרִיב גְבוּרָה לְגַבִּיהַ
 עֲבָדָא אֵינּוּן נוֹקְמִין, בְּגִין כִּד עֲבָדִין כִּהְנִי שְׁלַמָּא
 בְּעֵלְמָא דְלֹא יתּוֹקֵד עֲלֵמָא בְּשִׁלְהוּבוֹי דְמְזַבַּח. וְכִדִּין
 חַיִּים נִחְתִּין לְעֵלְמָא הָדָא הוּא דְכְתִיב (מְלָאכִי ב) בְּרִיתִי
 הִיְתָה אִתּוּ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. מָאֵי טַעְמָא חַיִּים בְּגִין
 דִּהוּא עֲבָד שְׁלוֹם.

וּכְהִנֵּי עֲבָדִין שְׁלוֹם בְּקָרְבָנָא מָאֵי קָרְבָנָא לְבָן
 וְאָדָם. חֵלֶב וְדָם. חֵלֶב לְקַבֵּל הֵהוּא דְרָגָא
 שׁוֹפְרָא דְכוּלָא. חֵלֶב הָאָרֶץ מִתְרַגְּמוּן שׁוֹפְרָא
 דְאָרְעָא. דָּם לְקַבֵּל הֵהוּא דְרָגָא דְאֶקְרִי נַפְשׁ דְכְתִיב
 נִשְׁבַּע יְיָ צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ (עֲמוֹס ו' נִשְׁבַּע יְיָ בְּנַפְשׁוֹ). וְכִר

לשון הקודש

אתו חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. מָה טַעְמָא חַיִּים?
 מְשׁוּם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם.

וּכְהִנֵּים עוֹשִׂים שְׁלוֹם בְּקָרְבָן. מָהוּ
 הַקָּרְבָן? לְבָן וְאָדָם, חֵלֶב וְדָם. חֵלֶב כְּנִגְדַּ
 אוֹתָהּ דְרָגָה שֶׁל יְפֵי שֶׁל הַכֹּהֵן. חֵלֶב
 הָאָרֶץ תְּרַגְּמוּ יְפֵי הָאָרֶץ. וְדָם כְּנִגְדַּ
 אוֹתָהּ הַדְרָגָה שֶׁנִּקְרָאת נַפְשׁ, שְׂכַתוֹב
 (ירמיה נא) נִשְׁבַּע ה' צְבָאוֹת בְּנַפְשׁוֹ (עֲמוֹס ו'
 נִשְׁבַּע ה' בְּנַפְשׁוֹ). וְכִן אָדָם, כְּשֶׁמֶקְרִיב דָּם

וְאַחַר כִּד הַכְּהֵנִים שְׂמֵצַד חַס"ד קָרְבִים
 לְאוֹתוֹ מְזַבַּח, מָה שְׂאִין רְשׁוֹת לְאִישׁ
 אַחַר לְקָרְב, וְנִשְׁחָטִים שְׁחִיטַת הַקֹּדֶשִׁים
 בְּצַפּוּן הַמְזַבַּח, מְשׁוּם שֶׁבְּצַד צַפּוּן שְׂנִישׁ
 בָּהּ כְּשֶׁקָרְבָה גְבוּרָה אֵלֶיהָ, עוֹשֶׂה אֵת
 אוֹתָן נְקֻמוֹת, מְשׁוּם כִּד עוֹשִׂים הַכְּהֵנִים
 שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁלֹא יִשְׁרַף הָעוֹלָם
 בְּשִׁלְהוּבוֹת הַמְזַבַּח, וְאִן יוֹרְדִים חַיִּים
 לְעוֹלָם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב (מְלָאכִי ב) בְּרִיתִי הִיְתָה

נֶשׂ פֶד קָרִיב הָאִי דְמָא כְּאִילוּ מִקָּרִיב נִפְשִׁיהּ הָדָא
הוּא דְכָתִיב (ויקרא יז) כִּי הַדָּם הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכָּפֵר.

וּבְגִין כֶּךָ אִזְהַר לֹון אֲזִרְיִתָּא, מָאן דִּיכּוּל מִהֵהוּא
חֶלֶב וְדָם דְּמִקָּרְבִין מֵיָהּ לְמִדְבַּחָא יִשְׁתַּצִּי
מִהֵהוּא מִדְבַּחָא, הָאִי דְכָתִיב וְנִכְרַתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת
מֵעַמִּיהָ. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דִּהְוָה לִיהּ לְמִקָּרְבִיהּ
לְהֵהוּא חֶלֶב עַל מִדְבַּחָא וְהֵהוּא דָם בִּיסוּד לְאַכְלָלָא
מִדַּת יוֹם בְּלִילָה וּמִדַּת לַיְלָה בְּיוֹם.

וּבְעוֹלָת הַתָּמִיד דְּאִיהִי כָלְלָא דְכוּלָּא לְכַפֵּרָא עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה
הַנִּתְּקָ לַעֲשֵׂה. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דִּהָא אֲרַבָּא (ס"ח אַתְרָא)
דְּרַגָּא דְעוֹלָה עֲשֵׂה אִיהוּ. וְעַבְדִּין לִיהּ מִתְּנוּת
לְאַכְלָלָא לְהֵהוּא אַתְרָא דְאַקְרִי כ"ל וְלִישְׂרָאֵל.
וְלֹאֲן אַתְרָא יְהִיבִין אֵינּוֹן מִתְּנוּת. חָדָא בְּקָרְן

לשון הקודש

בְּלִילָה וּמִדַּת לַיְלָה בְּיוֹם.
וּבְעוֹלָת הַתָּמִיד שֶׁהִיא כָּלְלוּת שֶׁל הַכֹּל,
לְכַפֵּר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא
תַעֲשֶׂה הַנִּתְּקָ לַעֲשֵׂה. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁהָאֲנִיָּה וּמְקוֹם הַזֶּה דְּרַגָּה שֶׁל עוֹלָה עֲשֵׂה
הִיא, וְעוֹשִׂים לָהּ מִתְּנוּת לְהַכְלִיל לְאוֹתוֹ
מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא כָּל וְלִישְׂרָאֵל.
וְלֹאֲנִיָּה מְקוֹם נּוֹתְנִים אוֹתָן מִתְּנוּת?
אַחַת בְּקָרְן מִזְרָחִית צְפוֹנִית לְעוֹרֵר

זֶה, כְּאִילוּ מִקָּרִיב נִפְשׁוֹ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (ויקרא
יז) כִּי הַדָּם הוּא בְּנֶפֶשׁ יִכָּפֵר.
וּמִשּׁוּם כֶּךָ הִזְהִירָה אוֹתָם הַתּוֹרָה, מִי
שִׂיאֲכַל מֵאוֹתוֹ חֶלֶב וְדָם שֶׁמִּמֶּנּוּ
מִקָּרְיָבִים לְמִזְבֵּחַ, יִכְלָה מִהַמִּזְבֵּחַ הַהוּא.
זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וְנִכְרַתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת
מֵעַמִּיהָ. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהִיא לוֹ
לְהַקְרִיב אֶת אוֹתוֹ חֶלֶב עַל הַמִּזְבֵּחַ,
וְאוֹתוֹ דָם בִּיסוּד, לְהַכְלִיל מִדַּת יוֹם

מְזַרְחִית צְפוּנִית לְאַתְעָרָא מְזַרְחָ דְאִיהוּ רְחִמֵי
 וְלַאֲתְעָרָא צְפוּן בְּחֻדְוָה לְגַבִּיהַ דְהָהוּא מְזַבְתָּ. וְלִבְתָּר
 בְּקֶרֶן מְעַרְבִית דְרוּמִית לְאַכְלָלָא הָהוּא מְזַבְתָּ דְאַקְרִי
 מְעַרְב בְּדָרוּם דְאִיהוּ חֶסֶד. וּבְגִין כֶּךָ כִּלְא חָדָא
 מִתְנָה חָדָא הוּא דְכְתִיב שְׁמַאלוֹ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינוּ
 תַחְבְּקֵנִי. שְׁמַאלוֹ דְמְזַרְחָ דְאִיהוּ צְפוּן תַחַת לְרֵאשֵׁי
 בְּקַדְמוּתָא. וְהָדָר וַיְמִינוּ תַחְבְּקֵנִי דְאִיהוּ חֶסֶד.

דְּבַר אַחַר מָאִי טַעְמָא דְלֹא יַהֲבִין מִתְנָה בְּקֶרֶן
 דְרוּמִית מְזַרְחִית, צְפוּנִית מְעַרְבִית. דְהָא
 הָהוּא קֶרֶן דְרוּמִית מְזַרְחִית אִיהוּ בְּקַדְמוּתָא כִּד
 סְלִקִין בְּהִנְיָא בְּהָהוּא כְּבִשׁ דְבְּדָרוּם סְטָרָא וְחוּלְקָא
 דִּידְהוּ דְאִיהוּ חֶסֶד. וְאַמְרִינֵן כָּל פְּנִיּוֹת שְׂאֵתָה פּוֹנֶה
 אִיהוּ אֶלָּא דֶּרֶךְ יָמִין לְמְזַבְתָּ בְּגִין לְחִבְרָן סְטָרָא
 דְמְזַרְחָ בְּהָהוּא מְזַבְתָּ וְהָהוּא לִיהַ לְכַהֲנָא לְמִיתָב מִתְנָה

לשון הקודש

דְּבַר אַחַר, מָה טַעַם שְׁלֹא נּוֹתְנִים
 מִתְנָה בְּקֶרֶן דְרוּמִית מְזַרְחִית, צְפוּנִית
 מְעַרְבִית? שְׁהִרֵי אוֹתָהּ קֶרֶן דְרוּמִית
 מְזַרְחִית הִיא בְּתַחֲלָה, כְּשֶׁעוֹלִים הַכְּהֻנִים
 בְּאוֹתוֹ כְּבִשׁ, שְׁבַדְרוּם הֵצֵד וְהַחֲלַק
 שְׁלָהֶם שְׁהוּא חֶסֶד. וְאוֹמְרִים, כָּל פְּנִיּוֹת
 שְׂאֵתָה פּוֹנֶה, אֵינּוּ אֶלָּא דֶּרֶךְ יָמִין
 לְמְזַבְתָּ, כְּדֵי לְחַבֵּר צֵד הַמְזַרְחָ לְאוֹתוֹ
 מְזַבְתָּ, וְהָיָה לוֹ לְכַהֵן לְתַת מִתְנָה בְּתַחֲלָה

הַמְזַרְחָ, שְׁהוּא רְחִמִים. וְלְעוֹרֵר הַצְּפוּן
 בְּשִׁמְחָה אֵלָיו שֶׁל הַמְזַבְתָּ הָהוּא, וְאַחַר
 כֶּךָ בְּקֶרֶן מְעַרְבִית דְרוּמִית, לְהַכְלִיל
 אוֹתוֹ מְזַבְתָּ שְׁנִקְרָא מְעַרְב בְּדָרוּם שְׁהוּא
 חֶסֶד, וְלִבְנֵי הַכֹּל מִתְנָה אַחַת. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 (שיר א) שְׁמַאלוֹ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינוּ
 תַחְבְּקֵנִי. שְׁמַאלוֹ – שֶׁל מְזַרְחָ שְׁהוּא
 צְפוּן. תַחַת לְרֵאשֵׁי – בְּתַחֲלָה. וְאַחַר כֶּךָ
 וַיְמִינוּ תַחְבְּקֵנִי – שְׁהוּא חֶסֶד.

בְּקִדְמִיתָא בְּהָהּוּא קָרְן דְּרוּמִית מְזַרְחִית דְּהָא אִיהוּ
 קְדָמָא לְאִינוּן דְּרַגִּין וְלֹא עוּד אֶלָּא דְאַתְעָר לְגַבְהַ
 חֶסֶד בְּקִדְמִיתָא. הָא אַתְעָרוּ חֲבַרְיָא וְאַמְרוּן בְּגִין
 דְּכְתִיב (ויקרא ד') אֶל יְסוּד מְזַבַּח הָעוֹלָה מִן יְסוּד לְמִזְבֵּחַ
 שְׁל עוֹלָם (ס"א עוֹלָה) בְּלוּמַר קָרַב יְסוּד דְּאִיהוּ צְדִיק
 לְגַבְהַ, וְקָרְן דְּרוּמִית מְזַרְחִית לֹא הִיא לָהּ יְסוּד.

תָּא חָזִי, כְּתִיב בֵּיהּ בֵּיהּ הַיְהוּדָה (בְּרֵאשִׁית ל"ז) לְכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ
 לְיִשְׁמַעְאֵלִים. וּבְגִין דְּאִיהוּ חָב לְגַבֵּי הַהוּא יְסוּד
 וְאַפְרָשִׁיה מִהָהוּא אַרְיָן עֲלָאָה וַיְהִיב עֲצָה לְמִזְבֵּן יְתִיהַ.
 בְּגִין כְּדָ בְּהָהּוּא חוֹלְקָא דִּי דִּיהַ לֹא הָהּ לִיהַ יְסוּד.
 וְהָכִי תַנִּינָן מָה הָהּ חוֹלְקִיהַ דִּיהוּדָה הַר הַבֵּית
 וְלִשְׁכֵּיו בְּעִזְרוֹת. וּמָה הָהּ חוֹלְקִיהַ דְּבִנְיָמִן דְּאִיהוּ
 צְדִיק לְתַתָּא אוֹלָם וְהִיכָל וּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים
 וְרִצּוּעָה נְפָקָא מִחוֹלְקִיהַ דִּיהוּדָה דְּאִיהוּ כְּלָפֵי מְזַרְחַ

לשון הקודש

וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים. וּבְגַלְלָהּ שְׁהוּא חֶסֶד
 אֶל אוֹתוֹ הַיְסוּד וְהַפְּרִירוֹ מֵאוֹתָהּ אַרְיָן
 עֲלִיוֹנָה וְנָתַן עֲצָה לְמַכֵּר אוֹתוֹ, מִשּׁוּם כְּדָ
 בְּאוֹתוֹ חֲלַק שְׁלוֹ לֹא הִיא לוֹ יְסוּד. וְכְדָ
 שְׁנִינּוּ, מָה הִיא חֲלָקוֹ שֶׁל יְהוּדָה? הַר
 הַבֵּית וְלִשְׁכוֹת וְעִזְרוֹת. וּמָה הִיא בְּחֲלָקוֹ
 שֶׁל בְּנִימִין, שְׁהוּא צְדִיק לְמַטָּה? אוֹלָם
 וְהִיכָל וּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים. וְרִצּוּעָה
 יוֹצֵאת מִחֲלָקוֹ שֶׁל יְהוּדָה שְׁהוּא כְּלָפֵי

בְּאוֹתָהּ קָרְן דְּרוּמִית מְזַרְחִית, שְׁהָרִי הוּא
 רֵאשׁוֹן לְאוֹתָן דְּרַגּוֹת, וְלֹא עוּד, אֶלָּא
 שְׁהַתְעוּרָא אֵלֶיהָ חֶסֶד בְּתַחֲלָה. הָרִי
 הָעִירוֹ הַחֲבָרִים וְאַמְרוּ, מִשּׁוּם שְׁכַתוּב
 (ויקרא ד') אֶל יְסוּד מְזַבַּח הָעוֹלָה – מִן יְסוּד
 לְמִזְבֵּחַהּ שֶׁל עוֹלָם וְס"א עֲלָהּ. בְּלוּמַר, קָרַב
 יְסוּד שְׁהוּא צְדִיק אֲעֲלָהּ. וְקָרְן דְּרוּמִית
 מְזַרְחִית לֹא הִיא לָהּ יְסוּד.

בַּא רֵאחַ, כְּתוּב בֵּיהוּדָה (בראשית לו) לְכוּ